

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriæ, 1669

II. De Beneficentia beatiss. Virg. Mariæ in communi ergà homines.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

secundum orthodoxam doctrinam sumi possit hæc major propinquitas ex propria uniuscujusque dispositione & cooperatione; ita ut illi majora beneficentiæ divinæ dona percipiant, qui per conversionem perfectiorem ex auxilio gratiæ propinquiores fiunt DEO, & horum donorum capaciores, juxta illud *Jacobi* cap. 4. *Appropinquate DEO & appropinquabit vobis.*

CAPUT II.

De Beneficentia Beatiss. Virginis Maria in communi erga homines.

CONSIDERATA DEI erga creaturas beneficentia, facile quilibet deducere poterit creaturis beneficentiæ capacibus proprium, & debitum esse ad imitationem sui Conditoris, sibi quoque conjunctioribus & propinquioribus magis benefacere; sive id fiat ex dilectione naturali, sive charitatis. Quod quidem etiam ratio suadet; enimverò quo aliquis nobis est conjunctior, eo magis ad nos pertinet & quodammodo unus nobiscum efficitur. Quemadmodum ergo dilectio naturalis, vel charitatis inclinant, ut post DEUM primò nosmetipsos amemus, adeoque nobis ipsis beneficiamus, præsertim in spiritualibus; ita etiam inclinant, ut post nosmetipsos priùs ac magis amemus eum, qui maximè nobiscum est unus, atque ad nos pertinet, eique potiùs beneficiamus. Sicut, inquit D. Thomas, *Unitas potior est quam unio, ita quod homo ipse participet bonum divinum, est potior ratio diligendi quam quod alius associetur sibi in hac participatione: & ideo homo ex charitate debet seipsum magis diligere, quam proximum.* Et eadem quæstione: *non minus est ordinatus affectus charitatis, qui est inclinatio gratiæ, quam appetitus naturalis, qui est inclinatio nature.* Videmus autem in naturalibus, quod inclinatio naturalis proportionatur actui, vel motui, qui convenit nature uniuscujusq; &c. Oportet ergo quod etiam inclinatio gratiæ, quæ est affectus charitatis proportionetur his, quæ sunt exterius agenda, ita scilicet, ut ad eos intensiorem charitatis affectum habeamus, quibus convenit nos magis beneficos esse. Et inde est quod S. Doctor 2. 2. q. 31. a. 3. docet cæteris paribus magis benefaciendum esse conjunctis, quam extraneis, magisque conjunctis, magis quoque benefaciendum.

13.

Creaturæ pro suo modulo æmulari debent divinam beneficentiã.

Quis ordo in amando ac benefaciendo servandus sit?

2. 2. q. 26.

4. 4.

Ibid. a. 6.

Magis conjunctis magis benefaciendum.

ACCE-

14.

A C C E D I T alia ratio non minus efficax ; communiter enim obligantur homines speciali ex virtute diligere sibi magis conjunctos, eisque beneficentiæ suæ dona amplius exhibere , V. G. ex pietate filiali erga parentes , ex officio parentum erga filios , ex gratitudine ob accepta beneficia , ex fidelitate ob promissa facta , & ita de alijs , quam etiam rationem 2. 2. q. 26. art. 7. adducit S. Thomas : *Est, inquit, & alius modus, quo plus diligimus ex charitate magis nobis conjunctos, quia pluribus modis eos diligimus; ad eos enim, qui non sunt nobis conjuncti, non habemus nisi amicitiam charitatis: ad eos vero, qui sunt nobis conjuncti habemus aliquas alias amicitias secundum modum conjunctionis eorum ad nos, &c. Et ita ex charitate elicente, cum imperante, pluribus modis diligimus magis nobis conjunctos. Et in articulo sequenti hæc habet: dicendum, quod illi, qui sunt nobis magis conjuncti, sunt ex charitate magis diligendi; tum quia intensius diliguntur, tum etiam, quia pluribus rationibus diliguntur.*

15.

J A M verò si omnibus creaturis beneficentiæ capacibus proprium fit & debitum, sibi invicem benefacere, imò verò propinquioribus ac conjunctioribus, præ cæteris alijs, ad imitationem sui Conditoris: dubio procul convenit hoc ipsum imprimis primæ ac nobilissimæ inter omnes puras creaturas, DEIPARÆ nimirum Virgini cælorum Reginae, cujus dilectio, adeoque actus ejus exterior, nempe beneficentia perfectissima fuit, juxta illud S. Bernardi: *Quis, inquit, dubitare poterit omnino in charitatis affectum transisse viscera MARIÆ, in quibus ipsa, quæ DEVS est, charitas novem mensibus corporaliter requievit? Et quidem beneficentiam imprimis convenire DEIPARÆ Virgini, non quomodocunque, ac prout cæteris hominibus, sed singulariter; quippe in hominibus beneficentia nõ se extendit in speciali ad omnes, uti docet S. Thomas 2. 2. q. 31. a. 2. Dicendum, inquit, quod simpliciter loquendo non possumus omnibus benefacere in speciali: At in DEIPARA Virgine omnes omnino comprehendit, uti copiosè tradunt SS. Patres.*

*S. Bernard.
Serm. de
Assumpt.*

*Quid SS.
PP. senserint de beneficentia
MARIÆ?*

*Serm. de
Nativitate
MARIÆ.*

*Serm. de
Verb. Apoc.
B. Ioan.*

Totis, inquit idem D. Bernardus, medullis cordium, totis precordiorum affectibus, & votis omnibus MARIAM hanc veneremur, quia hæc est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per MARIAM. Et alibi: MARIAM, inquit, omnia omnibus facta est, sapientibus & insipientibus copiosissimam charitatis debitricem se facit, omnibus misericordie sinum aperuit, ut de plenitudine

ejus

De Beneficentia DEIPARÆ erga homines in communi. 9

ejus accipiant universi; captivus redemptionem, eger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus letitiam, denique tota Trinitas gloriam; Filij persona carnis humane substantiam, ut non sit qui se abscondat à calore ejus. Et iterum alibi: Quis, o Benedicta, misericordia tua longitudinem & latitudinem, sublimitatem & profundum queat intelligere? nam longitudo ejus usque in diem novissimum invocantibus eam subvenit universis: latitudo ejus replet orbem terrarum, ut tua quoque misericordia plena sit omnis terra. Sic & sublimitas ejus civitatis superne invenit restaurationem: & profundum ejus, sedentibus in tenebris & umbra mortis obtinuit redemptionem. Per Te enim caelum repletum, infernus evacuatus est, instaurata ruinae caelestis Hierusalem, expectantibus miseris vita perdata data.

S. Germanus DEIPARAM compellens sic inquit: Non est revera finis tuae magnitudinis, non est ulla satietas tuae defensionis, non est numerus tuorum beneficiorum. Nullus enim est, qui salvus fiat, nisi per Te, Virgo sanctissima: nemo est, qui liberetur à malis, nisi per Te, o purissima: nemo est cui donum concedatur, nisi per Te, o castissima: nemo est cui misereatur gratia, nisi per Te, o honestissima.

Idiota vir sanctus: Thesaurus Domini est, inquit, & Thesauraria gratiarum ipsius: ceteri Sancti jure quodam patronij, pro quibusdam sibi specialiter commissis, plus possunt prodesse in curia Altissimi, quam pro alienis: Beatissima vero Virgo MARIA: sicut est omnium Regina, sic etiam omnium Patrona, & Advocata est, & cura illi est de omnibus; & sic non est, qui se abscondat à calore ejus; id est, charitate & dilectione ipsius.

S. Thomas: Magnum, inquit, est in quolibet Sancto, quando habet tantum de gratia, quod sufficit ad salutem multorum; sed quando habet tantum, quod sufficeret ad salutem omnium hominum de mundo, hoc esset maximum: & hoc est in Christo, & Beatissima Virgine. Nam in omni periculo potes obtinere salutem ab ipsa Virgine gloriosa. Unde Cant. 4. mille clypei, id est, remedia contra pericula, pendunt ex ea. Item in omni opere virtutis potes eam habere in adiutorium; & ideo dicit ipsa Ecclesiastici 24. in me omnis spes vite & virtutis.

Id ipsum unanimi consensu omnes fere sancti Patres & Doctores affirmant: è quibus nonnulli eam Salutem totius mundi & Servatricem omnium fidelium: Nonnulli Radicem bonorum omnium, & Reparatricem seculorum: Alij Causam salutis universi humani generis, & Coadjutricem Christi in redemptione hominum: Quidam Fontem gratiarum & totius consolationis: Alij Fontem lucis omnem hominem illuminantis: Alij Fontem universo Orbi

Serm. de
Zona Virg.

De contem-
plat. Virg.
in Prolog.

Opusc. 3.

Nota exi-
mios ho-
norum ac
beneficen-
tiae Mariae
titulos.

B

medi-

medicinam afferentem : Alij Gaudium certum universi , vite largitricem , maledictionis interemptricem , & benedictionis conciliatricem nuncupant , alijsque sexcentis ejusmodi titulis concelebrant , quibus apertè demonstrant beneficentiam Virginis ad omnes omninò singulariter sese extendere : idque admirabili prorsus cum affectione : Nunquam enim , inquit D. Antoninus , fuit aliquis sanctus , vel sancta ita affecta ad salutem , & omne bonum populi Christiani , sicut B. Virgo Maria.

*4. part.
Summa tit.
25. c. 2.*

16.

PETES, in quo fundetur hæc **DEIPARÆ** Virginis præ cæteris creaturis singularis beneficentia, & donorum collatio? **RESP. Proximè** quidem non in aliqua efficacia principali, vel instrumentali fundari posse, quia Beatissima Virgo non potest esse causa principalis efficiens donorum cælestium, cum hoc sit proprium solius **DEI**: juxta illud Jacobi: *Omne datum optimum, & omne donum perfectum desursum est, descendens à Patre luminum*; neque etiam habet efficientiam instrumentalem; quia sola Christi humanitas tale est instrumentum **DEO** conjunctum: Sacramenta verò separata sunt instrumenta; uti egregiè explicat *3. p. q. 62. a. 5. S. Thomas*. Fundatur ergo hæc Virginis Beneficentia singularis in virtute ejus impetratoria ac meritoria, non quidem de condigno, cum ea soli Christo competat, sed de congruo. Ita ut orando & impetrando, & quàm diu fuit in via promerendo, suoq; modo mysterio nostræ redemptionis cooperando, nobis beneficentiæ suæ dona singulariter diffundat: non velut cæteri Sancti aliquibus duntaxat, sed omnibus omninò, uti modò dictum fuit. *Remotè* autem seu in radice hæc Virginis beneficentia singularis fundatur in eo, quod sit Regina omnium constituta, ut suprà laudatus *loco citato* videtur asserere sapientissimus *Idiota*; vel quòd communis sit omnium & amantissima Mater, ut passim loquuntur *SS. Patres*: sive hoc sit, quia, cum sit Mater Christi, est etiam & membrorum ejus parens, ut vult *Augustinus*; sive quia culpis nostris in causa fuimus, ut ipsa in Matrem **DEI** eligeretur, cui debito non videtur posse aliter satisfacere, nisi maternè nos amplectendo, ut tradit *Anselmus*; sive quia dolores, ut parturientis sustinuit in passione Unigeniti sui, omnium nostrum salutem suo modo pariendo, ut ait *Rupertus Abbas lib. 14. commentar. in Joan. c. 19. S. Antoninus & alij.*

Cap. I.

In quo fundetur admiranda Deiparæ Virg: beneficentia?

Lib. de S. Virginitat.

in Tractatu de Excellentia Virginis c. 1.

17.

DVBIO itaq; procul **DEIPARA** Virgo in omnes omninò beneficentiæ

De Beneficentia DEI. erga homines in communi. ¶¶

beneficentiæ suæ dona confert; ita tamen quod ad imitationem sui Conditoris, non omnibus æqualia dona exhibeat, sed alijs plura & majora, alijs pauciora ac minora. Ita unanimi ferè consensu SS. Patres loquuntur. Imprimis verò S. Joannes Damascenus *Oratione de dormitione B. M. V.* affirmat, quòd per Deiparam conferatur Angelis, atq; omnibus mundo sublimioribus virtutibus arcana quedam, atq; omni dicendi facultate superior lætitia, Patriarchis sempiterna oblectatio, perennis Prophetis exultatio, mundo benedictio, rebus omnibus sanctificatio, laborantibus requies, inæstis consolatio, ægrotantibus medicina, tempestate jactatis portus, peccantibus venia, ijs, qui in marore versantur, blandum solatium, omnibus poscentibus promptum subsidium, &c. Et *Orat. 2. de Assumpt.* Sanctissimam Virginem his verbis universos alloquentem inducit: *Qui morborum sanationem, vitiosarum animi affectionum depulsionem, peccatorum obliterationem, calamitatum omnium submersionem, regni calorum quietem fitit, cum fide ad me veniat, gratiaq; donum magnopere efficax & utile hauriat. Quemadmodum enim aquæ, terræ, aëris ac splendidissimi solis actio, simplex licet atq; una sit, variè tamen atq; accommodatè ad earum rerum, quæ ipsius participes sunt, naturam immutatur, fitq; in vinea vinum, in olea oleum: ad eundem modum gratia quoq; quamvis simplex & una sit, variè tamen & congruenter ad unicujusq; utilitatem, eos à quibus percipitur, beneficio afficit, &c.*

S. Bernardus loquens de aquæ ductu, per quem intelligit Virginem MARIAM: *Descendit, inquit, per aquæ ductum vena illa caelestis, non tamen fontis exhibens copiam, sed stillicidia gratiæ arenibus cordibus nostris infundens, alijs quidem plus, alijs verò minus.*

Idiota: MARIA, inquit, longè positos illuminat radijs misericordiæ suæ: sibi propinquos per specialem devotionem consolationis suavitate; presentes sibi in patria excellentiâ gloriæ; & sic non est qui se abscondat à calore ejus, &c. Idipsum calorum Regina S. Birgittæ revelare dignata fuit, inquiens: Aliquibus respondeo per infusiones divinas, aliquibus autem loquor secretiùs, sicut beneplacitum est DEO, &c.

RATIONEM verò, in qua fundetur hæc circa aliquos specialis DEIPARÆ beneficentiæ, SS. Patres non eodem modo explicant. Aliqui enim referunt hoc ad specialem quorundam erga Beatiss. Virginem dilectionem, juxta illud: *Ego diligentes me diligo.* Ita S. Anselmus *de Excellentia Virginis cap. 4.* & S. Bonaventura *Serm. 1. de Virgine To-*

*Serm. de
Nativitate
B. M. V.*

*In Prolog.
de Contentis
part. B. V.*

*Prolog. c. 8.
v. 17.*

18.

n quo spe- mo 3. Alij verò adscribunt illud ipsum ijs, qui speciali devotione ei-
 cialis in dem Virgini præ cæteris famulantur; ita idem S. Bonaventura in
 quosdam Deiparæ *Speculo c. 3. & Idiota loco supra citato.* Nonnulli referunt ad adoptionem
 Virg. be- quandam communem, qua omnes in gratia exsistentes assumit ad suam
 ne centia? hereditatem, que est hereditas Domini & æterna, juxta illud Eccle-
 Eccles. c. 24. siastici: *In hereditate Domini morabor.* Ita Guericus Abbas.

Nos autem doctrinæ S. Thomæ insistentes, quam *precedenti capite*
 fusiùs protulimus, dicimus Virginein MARIAM ijs potissimum bene-
 ficentiæ suæ dona communicare, quibus ipsa propinquior & conjun-
 ctior est. Verùm cum in præsentis de sola propinquitate seu conjun-
 ctione, quam habent Confratres Beatissimæ Virg. MARIÆ de monte
 CARMELO cum eadem superbenedicta Virgine, in speciali agere
 2. 2. 9. 31. proposuerimus, & ex alio capite, juxta præfatum S. Doctorem, *propin-*
 art. 3. *quitas unius hominis ad alium possit attendi secundum diversa, in quibus sibi ad*
invicem communicant, eapropter relinquitur, ut hanc ipsam propinquitatem
 ac ejus gradus declarem.

CAPUT III.

De Beneficentiâ speciali DEIP. Virg. MARIÆ, erga suos Confratres de monte Carmelo.

19.
 Innumera,
 singularif-
 simaq; be-
 neficia.
 Sac. Car-
 meli Ordini
 contulit
 Deipara
 Virgo.

PRÆCLARA, compluraque hoc loco dici possent de Be-
 neficentiâ SS. Virginis MARIÆ erga sacrum suum Or-
 dinem de monte Carmelo: sunt enim innumera, eaque
 planè singularissima charismata, ac beneficia, quæ huic
 sibi sacro Ordini munificentissimè concessit. Verùm cum id singu-
 larem integrumque necessariò exigeret, merereturque Tractatum, &
 nos in præsentis de Marianis duntaxat beneficijs Carmelo-parthenijs
 Sodalibus indultis disserere statuerimus, ab illis recensendis nunc
 consultò abstinemus. Dissuerunt inter cæteros de hoc argumento
 (qui consuli poterunt) R. P. Lezana in opere nuncupato *MARIA*
Patrona &c. maxime cap. V. ac R. P. Daniel in sua fertilissima Vinca Car-
meli &c. parte V. potissimum, & in Coronide parvatica &c. & ego ipse
 suppresso nomine compendiosè admodù in opusculo pluries varijs in
 locis